

కోటు గుండీలు

‘హ ర నా థ్’

“ఎమండీ, మిమ్ముల్నే, పొడుటి రుసరుసలు కట్టేయా? సరి—ఇంతోటి పొంపుకి ఈల వెయ్యడం ఒకటి, పడకగదిలో ఎవరూ ఈల వెయ్యరు. ఇంతకీ నేను సరిగ్గా మాటాడలేను. అంతమాత్రాన నన్ను హేళనచెయ్యకండి, ఒక పుడు మీరంటే నాకు మంచి అభిప్రాయం ఉండేది. కాని ఎందుకు, ఈ మధ్యని మీరు మరీ పెచ్చు మీరిపోతున్నారు.”

“మిమ్ముల్ని పడుకోనివ్వాలా?”

నేను పడుకోనివ్వను. మీతో మాటాడానికి నాకిదే సమయం. చెప్పిందంతా వినితీరాల్సిందే, రోజల్లా అరవవాకిరి, రాత్రిమాటాడకూడదుట. ఇంతకీ నేనెప్పుడైనా నోరు తెరిచేనూ! దేవుడి తెరుక.”

“ఇన్నాళ్ళకీ ఏదో కోటుగుండీ ఒకటి ఊడి పోయిందని పొద్దున్నల్లా పెంకులెగిరిపోయేట్లు గావుకేకలు పెట్టాలా.”

“కేకలు పెట్టలేదు”

“ఆ, మీకు కోపం వచ్చినప్పుడు ఏంచేస్తున్నదీ తెలియదు.”

“కోపం రాలేదుట, పాపం!”

“చివరికి, నాకు ‘కోపంరావడం’ అంటేకూడా ఏమిటో తెలియదుమాట. సరిలేండి, మీతో ఇన్నాళ్లు కాపరంచేసి కోపం ఏమిటో తెలియని దద్దమ్మును కాను.”

“మీకు కోపం రావడానికి కోటుగుండీ తప్ప మరేమీ దొరకలేదల్లేవుంది. మరోకొంతమంది పెళ్లాలంటే తెలిసినప్పుడు అయ్యగారికి నే చేస్తున్నచాకిరి. ఖాళీగా ఉన్నప్పుడు సూదీదారం పట్టుకోని గడియ ఉండా నా బ్రతుకులో. మీరూ, మీ ఏల్లలు కలిసి నన్నొక చాకిరిమనిషిని చేసి

సారు. ఇంతాచేస్తే ఫలంఏమిటి — ఎప్పుడో కోటుగుండీ ఒకటి తెగిపోయిందట—‘ఆ’ ఏమిటండీ ‘ఆ’, వినండి చెప్తున్నాను. మీ గుండీలకి నేను తీసుకున్న జాగ్రత్త ప్రపంచంలో ఏ మొగుడి గుండీలుకూడా పొందలేదు. ఏమీ అక్కల్లేదు. నేను కాపరానికి రాకముందు అబ్బాయిగారి కోటు తెన్ని గుండీలుండేవో. నే తప్పువని చేసాను, ఆ కోటు దాచి ఉంచవల్సింది. తెల్పివచ్చేది.”

“ఇప్పుడదంతా ఎందుకూ,” మీ కలాగే ఉంటుంది. కోపం వచ్చినప్పుడు నానా రట్టు చెయ్యడం, నేను జవాబు చెప్పేసరికి మాట విని పించుకోకపోవడం, మీ మగాళ్ళంతా ఇంతే! ఆడదాని మాట వినిపించుకోరు.”

“పెళ్ళానికి మొగుడి కోటుగుండీలు తప్ప మరేమీ లేదుట ప్రపంచంలో. పెళ్ళంటే తమకి చాలా గొప్ప అభిప్రాయం ఉండండి. ఆడ వాళ్ళకే ఈ సంగతి తెలిస్తే—ఏమిటో కోటు గుండీలతోనూ, వంటచాకిరితోనూ—వాళ్లు, చస్తే. ఎంత మంచివాడినైనా పెళ్ళి చేసుకుంటారూ!

“మరేమిటి చేస్తారా”

“పెళ్ళి కాకపోతే చాలు ఏమైనా చేస్తారు.”

“అసలు ఆ గుండీ ఊడిపోయిందా, ఏమన్నా! దీనిగురించే దెబ్బలాడడానికి మీరే లాగేసి ఉంటారు. లేకపోతే ఎలాగ వచ్చేసిఉంటుంది. మీ గుండీలకి నాలాగ ఇంకెవరైనా బానిసత్వం చేసారూ! ఆలాంటప్పుడు ఎందు కూడిపోవా లంట.”

“సరిలేండి. ఇంకెంతకాలం, మీ కోసాలు తాసాలుతో నా జీవితం ఆఖరుకావస్తున్నాది (కళ్లు తుడుచుకుంటూ) నవ్వండి, ఇంకా నవ్వండి.

ఆనందవాణి

పోస్టుబాక్సు నెం. 1583

12, తంబుచెట్టి వీధి, మదరాసు_1

[ప్రచురణ : ప్రతి ఆదివారం]

సాలుచందా .... రు. 14/-

ఆర్డ్రసంవత్సర చందా రు. 7-8-0

(తపాలు వ్యయంతో సహా)

* అర్థగంధకర్పూరముకంటె తక్కువ కాలానిది చందా అంగీకరింపబడదు.

* 'ఆనందవాణి' చందాదారులకు దీక్షాపత్ర సంబంధ ఉండవలసి.

చందాదారులు

మాతో ఉత్తర ప్రకృత్య తరాల జరిగే టప్పుడు వారి చందాదారు సంబంధ తప్పక తెలపవలెను. లేకుంటే జవాబు అలస్యమవుతుంది. మనియార్డర్లు "మేనే జరు, ఆనందవాణి ఆఫీసు, 12 తంబు చెట్టివీధి, జి.టి. మద్రాసు" అని వ్రాయవలెను. వ్యక్తులపేర పంపవద్దు.

—మేనేజరు.

మరేంచేస్తారులెండి—ఏ కోణాన్నయినా నామీద అభిమానం ఉంటేకదూ నాకు తెలుసు నేను రోజు రోజుకీ హరించి పోతున్నానని, నేను చస్తే (బెక్కుతూ) మీ రెండోపెళ్ళాం గూడీ లెలాగు కుడుతుందో చూస్తానుకదూ! అప్పుడెలాగు నన్ను గురించి ఆలోచిస్తారు. అప్పుడు గూడీ అన్నది కోటుకి తగలడి ఏడుస్తుందా ఏమిటి."

"నేను పగ తీర్చుకుంటున్నానా! అయ్యో నా ఖర్చు తగులడ! ఇప్పటివరకు ఎవ్వరూ ఆ ముక్క నన్ననలేదండి "

"ఏవంటారూ, నా సంగతిపైవాళ్ళకి తెలీదనా"

"తెలీకేం, ఛీ! నిలువెత్తు బంగారం పోస్తే మళ్ళీ మీతో కాపరం చేస్తానా. మీలాగే నేను కూడా ఇంట్లో రట్టుచేస్తూఉంటే ఈ కాపరం ఏ నాడో గంగలో కలిపేది. మీకు బుద్ధిచెప్పే పెళ్ళాం రావలసింది, అప్పుడు తెలిపొచ్చేది. నేను తెలివితక్కువతనంచేత ఏమీ అనకపోబట్టి మీ ఆటలు సాగుతున్నాయి."

"పిల్లలు మిమ్మల్ని చూసి మాబాగా బాగుపడతారు. ఆ మగపిల్లలు కూడా మీలాగే తయారవుతారు. లేకపోతే ఆదివారంపూట పండుగ నాడు ఉదయాన్నే ఏవీటా గావుకేకలు, బుద్ధిలేక పోతేసరి, ఇంతాచేస్తే కోటుగుండి గురించి."

"నోరు మూసుకోవాలా."

"ఎందుకు మూసుకోవాలి. నేను నోరుమూసుకోను. నా మతి కాస్తా తగలడి ఈ దిక్కుమాలిన కోటుగుండికోసం నేను చచ్చినా బాధలేదు గాని నోరుమూసుకోవాలట ఈ మగాళ్ళకున్న పొయ్యేగాలమే ఇది."

"నాకుమాత్రం తెలీదేంటి, ఇకముందు మీ కోటుగుండీలు తెగి రాలిపోవాలిందేగాని నా ప్రాణంపోతే మళ్ళీ అవి కుట్టానా! అప్పుడేం చేస్తారో చూస్తానుకదూ! ఎవరినైనా తెప్పించి కుట్టించుకుంటారా! ఏం భయపెట్టున్నారండి నన్ను మీ కోటుగుండీలకి బానిస నయిపోయాను నేను చివరికి. నేను బ్రతికి ఉండగా ఇంకొకళ్ళి రానిస్తానా నే చచ్చింతర్వాతగాని—ఆ అదృష్ట మెన్నాళ్ళకో నాకు—అబ్బా! ఏమిటండీ అంత గుర్రు పెట్టున్నారు."